

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/25/2016
Identifikačné číslo spisu:	4110010168
Dátum vydania rozhodnutia:	05.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4110010168.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. októbra 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti obvinenému N. H. V. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., o dovolaní obvineného N. H. V. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 6. novembra 2012, sp. zn. 3To/42/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. H. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 27. novembra 2011, sp. zn. 1T/23/2010, bol obvinený N. H. V. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., sčasti dokonaného a v bodoch 2/, 3/, 6/ a 7/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

v úmysle získať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnych územiach U. pri R., N., F., W., S. L., Q. a N. B., patriacim pôvodne Dr. F. V. a jeho rodinným príslušníkom, v období od 13. decembra 2004 do 22. decembra 2005 pred notárom JUDr. T. Q., na notárskom úrade v Nitre, U. vyhlásil, že ako potomok Dr. F. V. spĺňa podmienky vydržania vlastníckeho práva podľa § 134 Občianskeho zákonníka a titulom vydržania nadobudol do svojho vlastníctva pozemky označené v notárskych zápisniciach vyhotovených notárom JUDr. T. Q. č. N 270/04, N 32/2005, N 33/2005, N 65/2005, N 66/2005, N 100/2005 a N 165/2005, pričom však k splneniu zákonných podmienok vydržania nikdy nedošlo

1/ dňa 13. decembra 2004 do notárskej zápisnice č. N 270/04 vyhlásil, že titulom vydržania nadobudol do svojho vlastníctva v celosti pozemkovú nehnuteľnosť v kat. úz. U. pri R., vo vl. č. 354, parc. č. 3485/1 - lesný pozemok o výmere 37.074 m²,

2/ dňa 24. marca 2005 do notárskej zápisnice č. N 32/2005 vyhlásil, že titulom vydržania nadobudol do svojho vlastníctva v celosti pozemkové nehnuteľnosti v kat. úz. N., vo vl. č. 1, parc. č. 456/34 - orná pôda o výmere 2.915 m², parc. č. 456/36 - orná pôda o výmere 2.481 m², parc. č. 456/126 - orná

pôda o výmere 5.026 m², parc. č. 460/1 - orná pôda o výmere 695 m², parc. č. 453/3 - orná pôda o výmere 1.237 m², parc. č. 462/2 - orná pôda o výmere 219 m², parc. č. 453/8 - orná pôda o výmere 586 m², parc. č. 454/3 - orná pôda o výmere 265 m², parc. č. 454/8 - orná pôda o výmere 318 m², parc. č. 456/28 - orná pôda o výmere 2.910 m², parc. č. 456/10 - orná pôda o výmere 1.971 m², parc. č. 456/45 - orná pôda o výmere 1.436 m², parc. č. 456/50 - orná pôda o výmere 2.898 m²,
3/ dňa 24. marca 2005 do notárskej zápisnice č. N 33/2005 vyhlásil, že titulom vydržania nadobudol do svojho vlastníctva v celosti pozemkové nehnuteľnosti v kat. úz. F., vo vl. č. 3, parc. č. 2497 - kultúra neuvedená o výmere 66.574 m², parc. č. 2516 - orná pôda o výmere 26.925 m², parc. č. 2517 - orná pôda o výmere 1.306 m², parc. č. 2518 - záhrada o výmere 2.590 m²; v kat. úz. W., vo vl. č. 716, parc. č. 2298 - trvalý trávnatý porast o výmere 18.692 m², parc. č. 2299 - pasienok o výmere 44.365 m²; v kat. úz. W. vo vl. č. 1, parc. č. 2290 - ostatná plocha o výmere 2.194 m², parc. č. 2291 - orná pôda o výmere 6.567 m², parc. č. 2300 - trvalý trávnatý porast o výmere 1.342 m²; v kat. úz. W., vo vl. č. 1, parc. č. 2296/2 - trvalý trávnatý porast o výmere 59.387 m²,
4/ dňa 13. júna 2005 do notárskej zápisnice č. N 65/2005 vyhlásil, že titulom vydržania nadobudol do svojho vlastníctva v celosti pozemkovú nehnuteľnosť v kat. úz. S. L., na LV č. XXXX, parc. č. 5456 - trvalé trávnaté porasty o výmere 986 m²; spoluvlastnícke podiely na pozemkovej nehnuteľnosti v kat. úz. S. L., na LV č. XXXX, parc. č. 752 - vodné plochy o výmere 486 m² v 10/125-tinách,
5/ dňa 13. júna 2005 do notárskej zápisnice č. N 66/2005 vyhlásil, že titulom vydržania nadobudol do svojho vlastníctva v celosti pozemkové nehnuteľnosti v kat. úz. Q., vo vl. č. 225, parc. č. 2527/6 - orná pôda o výmere 60.334 m², parc. č. 2527/19 - orná pôda o výmere 654 m², parc. č. 2661 - trvalý trávnatý porast o výmere 6.880 m², parc. č. 2643 - trvalý trávnatý porast o výmere 3.046 m², parc. č. 2723 - trvalý trávnatý porast o výmere 453 m², parc. č. 2725 - trvalý trávnatý porast o výmere 2.460 m², parc. č. 2732 - trvalý trávnatý porast o výmere 3.615 m², parc. č. 2733 - lesné pozemky o výmere 3.010 m², parc. č. 2734 - lesné pozemky o výmere 1.421 m², parc. č. 2735 - orná pôda o výmere 4 805 m², parc. č. 2736 - trvalý trávnatý porast o výmere 5.747 m², parc. č. 2739 - trvalý trávnatý porast o výmere 1.917 m², parc. č. 2741 - trvalý trávnatý porast o výmere 12.337 m², parc. č. 2742 - orná pôda o výmere 9.071 m², parc. č. 2743 - lesné pozemky o výmere 3.816 m², parc. č. 2744 - ostatná plocha o výmere 518 m², parc. č. 2745 - orná pôda o výmere 9.959 m², parc. č. 2748 - trvalý trávnatý porast o výmere 1.723 m², parc. č. 2836 - trvalý trávnatý porast o výmere 1.219 m², parc. č. 2895 - trvalý trávnatý porast o výmere 1.482 m², parc. č. 2896 - trvalý trávnatý porast o výmere 2.718 m²,
6/ dňa 31. augusta 2005 do notárskej zápisnice č. N 100/2005 vyhlásil, že titulom vydržania nadobudol do svojho vlastníctva v celosti pozemkové nehnuteľnosti v kat. úz. N. B., vo vl. č. 6, parc. č. 2029/2 - lesné pozemky o výmere 6.841 m², parc. č. 2030/1 - lesné pozemky o výmere 24.169 m², parc. č. 2031/2 - lesné pozemky o výmere 957 m², parc. č. 2034/2 - lesné pozemky o výmere 1.036 m², parc. č. 2035/1 - lesné pozemky o výmere 81.550 m², parc. č. 2041/2 - lesné pozemky o výmere 14.174 m², parc. č. 2042/1 - lesné pozemky o výmere 1.408 m²; vo vl. č. 7, parc. č. 2080/2 - orná pôda o výmere 4.879 m², parc. č. 2027/2 - lesné pozemky o výmere 1.956 m², parc. č. 2028 - lesné pozemky o výmere 183.663 m², parc. č. 2029/1 - lesné pozemky o výmere 23.817 m², parc. č. 2031/1 - lesné pozemky o výmere 3.190 m², parc. č. 2046 - vodné plochy o výmere 2.201 m²,
7/ dňa 22. decembra 2005 do notárskej zápisnice č. N 165/2005 vyhlásil, že titulom vydržania nadobudol do svojho vlastníctva v celosti pozemkové nehnuteľnosti v kat. úz. S. L., na LV č. XXXX, parc. č. 2283/1 - orná pôda o výmere 1.582 m², parc. č. 2283/2 - orná pôda o výmere 6 m², parc. č. 2284 - vodné plochy o výmere 431 m², parc. č. 2285/1 - trvalý trávnatý porast o výmere 4.251 m², parc. č. 2285/2 - trvalý trávnatý porast o výmere 372 m², parc. č. 2285/3 - trvalý trávnatý porast o výmere 421 m², parc. č. 2286 - záhrady o výmere 155 m², parc. č. 2287/1 - vodné plochy o výmere 423 m², parc. č. 2287/2 - vodné plochy o výmere 57 m², parc. č. 2287/3 - vodné plochy o výmere 3 m²,
a tieto notárske zápisnice nezákonne osvedčujúceho jeho vlastnícke právo doručil v období od 15. decembra 2004 do 3. januára 2006 na príslušné správy katastra na vykonanie zápisu vlastníckeho práva záznamom, následne Správa katastra Topoľčany vykonala zápis na základe notárskych zápisníc č. 270/2004 a 66/2005, Správa katastra v Hlohovci zápis na základe notárskych zápisníc č. 32/2005 a 33/2005 nevykonala, Správa katastra Zlaté Moravce vyhovel protestu Krajského prokurátora v Nitre a zrušila zápis vykonaný na základe notárskej zápisnice č. 65/2005 a zápis na základe notárskych zápisníc

č. 100/2005 a 165/2005 nevykonala, čím spôsobil pre Slovenský pozemkový fond, Búdková č. 36, Bratislava škodu vo výške 310.000,- Sk (10.290,11 eur) a pre štátny podnik LESY Slovenskej republiky, š.p., Námestie SNP č. 8, Banská Bystrica škodu vo výške 822.964,- Sk (27.317,40 eur), pričom v prípade zápisu vlastníckeho práva na základe všetkých notárskych zápisníc by spôsobil Slovenskému pozemkovému fondu Bratislava škodu vo výške 4.010.000,- Sk (133.107,61 eur) a štátnemu podniku LESY Slovenskej republiky, š.p. Banská Bystrica škodu vo výške 7.800.000,- Sk (258.912,57 eur).

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok, počas ktorého bude povinný plniť povinnosti uvedené v § 77 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. zák. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., bola obvinenému uložená povinnosť, aby uhradil poškodenej Slovenskej republike, zastúpenej Slovenským pozemkovým fondom so sídlom Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345 spôsobenú škodu vo výške 10.290,11 eur, a poškodenej spoločnosti Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik so sídlom Námestie SNP č. 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, spôsobenú škodu vo výške 27.317,40 eur.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, v ktorom namietal, že je nevinný, pozemky získal oprávnenne, ako potomok Dr. F. V., dokazovanie nebolo úplné a navrhol, aby bol oslobodený spod obžaloby.

Krajský súd v Nitre na základe odvolania obvineného rozsudkom zo 6. novembra 2012, sp. zn. 3To/42/2012 podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obvinenému N. H. V. podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj peňažný trest v sume 10.000 (desaťtisíc) eur, ktorý v prípade vymoženia pripadá štátu a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obvinenému ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený N. H. V. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, f/, g/, h/, i/, k/ a § 374 ods. 3 Tr. por.

Rozsiahle, takmer 290-stranové dovolanie, ktoré je svojím obsahom rozborom a rešeršom trestného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/23/2010, odôvodnil celým radom tvrdení, ktoré však v podstate smerujú k nesprávne zistenému skutkovému stavu veci rozoberajúc hlavne dôkazy, ktoré ho mali v predchádzajúcom konaní usvedčovať zo spáchania trestnej činnosti. Vytýka v ňom porušenie práva na obhajobu, ako aj nesprávne a v rozpore so zákonom vykonané dôkazy, o ktoré sa opierali napadnuté rozhodnutia súdov, resp. neúplne vykonané dokazovanie, ďalej namietal, že trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžadoval, namietal ďalej, že nemožno preskúmať, či je uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, uvádzal, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, resp., že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), že sa proti obvinenému viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné z dôvodu podľa § 9 ods. 1 písm. f/ (§ 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.) a vytýkal takisto porušenie ústavných práv na spravodlivý súdny proces a právo na obhajobu ako aj samostatný dovolací dôvod uvedený v § 374 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Obvinený z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 386 ods. 1

Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. opierajú, zrušil napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 386 ods. 2 Tr. por.).

Prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a navrhuje napadnuté dovolanie odmietnuť ako nedôvodné.

Poškodené strany Lesy š. p. a Slovenský pozemkový fond sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, f/, g/, h/ a i/ Tr. por.

Podľa týchto ustanovení dovolanie možno podať, ak

c/ zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,

g/ rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

h/ bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin neprípúšťa,

i/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,

k/ proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa článku 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Dovolací súd pred všetkými argumentmi tohto uznesenia uvádza, že so zreteľom na ustanovenie § 371 ods. 4, prvá veta pred bodkočiarkou Tr. por., podľa ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; museli byť obmedzené len na dôvody týkajúce sa námietok uplatnených najneskôr v konaní pred odvolacím súdom (pokiaľ sa týkali dovolacích dôvodov § 371 ods. 1 písm. a/ až g/ Tr. por.).

K písm. c/ dovolací súd zásadne uvádza:

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že

určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania pri uplatnení tohto dovolacieho dôvodu je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (bližšie k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Tdo 45/2009 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2011).

V prerokúvanej veci Okresný súd Nitra a po ňom i odvolací Krajský súd v Nitre zhodne a presvedčivo uviedli, ktorými dôkazmi považovali žalovanú trestnú činnosť obvineného N. H. V. za preukázanú. Taktiež sa pri rozhodovaní o vykonaní alebo nevykonaní konkrétnych obhajobou navrhnutých dôkazov vysporiadali podľa obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní s dôvodmi, ktoré k takému rozhodnutiu vykonať, či nevykonať konkrétny dôkaz, viedli.

Týmto postupom súdov nemohlo dôjsť k zásadnému porušeniu práv na obhajobu. Hodnotenie dôkazov a úplnosť vykonaného dokazovania je otázkou skutkovou, ktorú neprislúcha dovolaciemu súdu hodnotiť na podklade dovolania obvineného.

Neúplnosť dokazovania, porušenie práva na obhajobu, resp. nezákonnosť vykonaných dôkazov neboli obvineným vytýkané ani namietané v odvolaní (viď citovaný § 371 ods. 4, prvá veta pred bodkočiarkou Tr. por.).

Okresný i krajský súd sa v napadnutých rozhodnutiach vysporiadali s otázkou úplnosti a zákonnosti vykonaných dôkazov.

Na tomto právnom podklade potom dovolací súd vôbec neskúmal naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, f/, a g/ Tr. por., pretože sa o nich obvinený prvýkrát zmienil až v dovolaní.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., dovolací súd preskúmal uložený trest a zistil, že zákonná trestná sadzba pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 Tr. zák. je stanovená v rozpätí od desať do pätnásť rokov trestu odňatia slobody. V prípade uloženia tohto trestu s použitím zmierňujúceho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. nemôže súd za tento obzvlášť závažný zločin uložiť trest kratší ako päť rokov.

Trest odňatia slobody vymeraný v dĺžke sedem rokov a šesť mesiacov je v rozpätí od päť do pätnásť rokov a to i s dĺžkou prípadného náhradného trestu odňatia slobody v prípade nevymožiteľnosti uloženého peňažného trestu v dĺžke jedného roka.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. zistený nebol.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku uvedeného v rozsudku Okresného súdu Nitra, ktorý si krajský súd, ako i celý výrok o vine, osvojil, dovolací súd ani tu nezistil žiadne pochybenie.

Skutok, tak ako je popísaný v skutku tohto rozsudku (popísaný v úvode odôvodnenia) bol správne podradený pod skutkovú podstatu v § 221 ods. 1, 4 písm. a/ Tr. zák.

Podľa tohto ustanovenia kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, potrestá sa odňatím slobody až na desať až pätnásť rokov.

V skutku je uvedené, že obžalovaný sa pokúsil obohatiť o sumu trojnásobne a viac presahujúcu škodu veľkého rozsahu tým, že v úmysle získať vlastnícke právo k pozemkom v skutku označeným, uviedol do omylu notára JUDr. T. Q. prehlasujúc, že splnil podmienky vydržania vlastníckeho práva k uvedeným pozemkom, pričom k splneniu zákonných podmienok vydržania nikdy nedošlo.

K naplneniu tohto dovolacieho dôvodu nedošlo ani nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia a to ani pokiaľ ide o hmotnoprávne ustanovenia týkajúce sa vydržania, pretože ak obvinený N. H. V. nebol potomok dr. F. V., nebol ani oprávneným držiteľom zabratých pozemkov z titulu nástupníctva po svojom otcovi N. V., ani hmotnoprávnymi ustanoveniami týkajúcimi sa zabrania týchto pozemkov, či určenia poškodených. Pokiaľ ide o poslednú otázku, škoda bola skutočne spôsobená Slovenskej republike, ktorá bola v adhéznom konaní zastúpená štátnym podnikom Lesy š. p. a Slovenským pozemkovým fondom. Ide o splnomocnencov tak, ako im splnomocnenie vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., dovolací súd uvádza, že vyvodzoval neprípustnosť trestného stíhania obvineného na základe toho, že v obžalobe bolo uvedené, že pozemky, ktoré sa obvinený snažil získať, patrili dr. F. V. alebo jeho príbuzným, na rozdiel od rozsudku súdu prvého stupňa, kde bolo uvedené, že pozemky patrili dr. F. V. a jeho príbuzným, tak ako to vyvodil obvinený v dovolaní, možné nie je, pretože ide o skutkové zistenie, ktoré dovolaciemu súdu neprináleží ani skúmať, ani meniť.

Pokiaľ obvinený tvrdil v dovolaní, že trestné stíhanie bolo neprípustné tiež z toho dôvodu, že ak okresná prokuratúra nie oprávnená preskúmať obsah listín vydaných notárom, potom prokurátor nebol oprávnený preskúmať obsah notárskych zápisníc JUDr. T. Q. a z toho vyvodzuje, že ak je stanovisko prokuratúry správne, a súdy ho nepopreli, bolo trestné stíhanie obvineného v prípravnom konaní, vrátane podanej obžaloby protiprávne a teda neprípustné, k tomu dovolací súd uvádza, že v danom prípade nie je zrejmé, pre ktorý dôvod v § 9 ods. 1 Tr. por., by trestné stíhanie bolo neprípustné. Navyše je nevyhnutné v tomto prípade odlišovať prieskumnú povinnosť prokurátora v netrestnej oblasti od zistenia, nie preskúmania, či obsah konkrétnej listiny súhlasí s obsahom inej listiny, či dôkazu (v trestnom konaní), resp. s objektívnou realitou zistenou empirickým skúmaním.

Dovolací súd nezistil ani dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.

Najvyšší súd preskúmaním spisu nezistil ani porušenie ústavou garantovaných práv na spravodlivý proces, či právo na obhajobu, tak ako už bolo uvedené.

Obvinený N. H. V. bol podrobený riadnemu a zákonnému trestnému konaniu, ktoré sa riadilo predovšetkým ustanoveniami Trestného poriadku a Trestného zákona, mal obhajcu, uplatnil si všetky dostupné práva, ktoré mu ako obvinenému v trestnom konaní prislúchajú, vrátane práva na obhajobu, ktoré podľa zistení dovolacieho súdu nebolo nijakým spôsobom obmedzené. Návrhy na doplnenie dokazovania zo strany obvineného na hlavnom pojednávaní neboli (viď č. l. 1309). Možno teda usudzovať, že i v tomto smere obvinený vyčerpal svoje obhajovacie právo navrhovať a predkladať súdu dôkazy. Z týchto dôvodov nezistil dovolací súd ani porušenie pomenovaných ústavných práv.

Napokon výčitky obvineného N. H. V., voči postupu odvolacieho súdu, ktorý podľa neho nepostupoval v súlade s Trestným poriadkom, keď nenapravil pochybenia okresného súdu pri vykonávaní a hodnotení dôkazov nemožno chápať v súlade s rozhodnutím R 47/2014 ako samostatný dovolací dôvod.

Toto ustanovenie len v nadväznosti na § 369 Tr. por. a § 372 ods. 1 Tr. por. vyjadruje okolnosť, že aj keď sa z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. dovolaním napáda vždy rozhodnutie súdu druhého stupňa (okrem dovolania podaného ministrom spravodlivosti), možno dovolaním namietať aj chyby konania súdu prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Ak dovolateľ namieta chybu konania na súde prvého stupňa, musí táto chyba zodpovedať niektorému z dôvodov dovolania uvedenému v § 371 ods. 1 Tr. por. a takto musí byť aj v dovolaní označená (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Dovolací súd preto nemôže naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu domýšľať namiesto obvineného, ak ho tento presne neoznačil, nepomenoval a nespojil s konkrétnym tvrdením, ktorým podľa jeho názoru

mal byť naplnený.

Pokiaľ obvinený v dovolaní namietal niektoré pochybenia týkajúce sa formálneho vyhotovenia rozhodnutia, tieto nezakladajú žiaden dovolací dôvod; napríklad správne a úplné označenie obvineného v odsudzujúcom rozsudku krajského súdu, ak tento nadväzuje na rozsudok okresného súdu, v ktorom je obvinený riadne a vyčerpávajúco (nezameniteľne) označený. To isté sa týka aj spôsobu rozhodovania a výroku rozhodnutia v rozsudku súdu druhého stupňa s poukázaním na to, že tieto nedostatky spôsobujú, podľa názoru obvineného, že nenadobudol právoplatnosť a podobne.

Napokon dovolací súd vo všeobecnosti opakovane uvádza, že väčšina námietok uvedených v dovolaní sa týka skutkových zistení, dokazovania a hodnotenia dôkazov, ktoré v zmysle príslušných citovaných ustanovení Trestného poriadku a ustálenej súdnej praxe nemôže dovolací súd skúmať ani meniť.

Proti odôvodneniu rozhodnutia, ktoré tiež obvinený v dovolaní napadol, nie je dovolanie prípustné. (§ 371 ods. 7 Tr. por.)

Zo všetkých týchto dôvodov dovolací súd odmietol dovolanie obvineného N. H. V..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.